

РЕШЕНИЕ

№ 1820

гр. София, 20.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Мария Стоева**

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **22** по описа за **2024** година докладвано от съдия Ирина Кюртева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 14, ал. 3 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ).

Образувано е по касационна жалба на К. К. З., М. Д. Н., К. Н. М., С. В. З., М. В. З., Л. С. С., Й. С. С., В. С. М., В. Г. П., и заинтересованите страни Н. Д. Н., С. Д. М., Ж. Г. Н., Л. Н. Д. Н., В. Н. Д., К. К. З., В. И. З., всички чрез адв. М. К., срещу Решение № 20101313/24.08.2023 г., постановено по гр. дело № 45515/2018 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), ГО, 127 състав, с което е оставена без уважение жалба вх.№ ПД-12-988/30.04.2018г. на касаторите срещу Решение № И917/02.08.2000 г. на Поземлена комисия [община] (сега част от Общинска служба по Земеделие-Източна ОСЗ-, „Източна“.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно и неоснователно. Оспорва се изводът на съда, че имотите не подлежат на възстановяване, т.к. е изпълнено комплексно мероприятие на Държавата по отношение на претендиралите за възстановяване имоти по реда на ЗСПЗЗ и че същите са обслужващи застроената част от комплексното мероприятие, оспорва се и извода на съда, че част от имотите са в шапката на яз.Искър, а останалите вероятно също са там, но дори да не са, то съставляват обслужващи застроената част от комплексното мероприятие на Държавата. Изложени са доводи за нищожност на решението на ПК,

предвид липса на поставени подписи на всички членове на комисията. Не на последно място, претендира се незаконосъобразност на оспорваното решение на ПК поради липса на мотиви за постановяване на отказ за възстановяване в стари реални граници за общо 10,700 дка. Иска се отмяна на решението на СРС и се претендира присъждане на разноски за две съдебни инстанции.

В съдебно заседание касаторите и заинтересованите страни, редовно призовани, не се явяват и не се представляват. Постъпила е молба от адв.К. за даване ход на делото в негово отсъствие.

Ответникът ОБЩИНСКА СЛУЖБА ПО ЗЕМЕДЕЛИЕ, ИЗТОЧНА - редовно призован, се представлява от адв.С. Й., който в съдебно заседание и в отговор на касационна жалба, оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., дава заключение за правилност и законосъобразност на решението на СРС.

Настоящият касационен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази валидността, допустимостта и правилността на обжалвания съдебен акт, намира касационната жалба за основателна по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо, но неправилно.

Производството пред административния орган е започнало въз основа на заявление от В. Г. П., с което на чл.10, 11 и 12 от ЗСПЗЗ и чл. 13 от Правилника за прилагането му е поискала, като наследник на Г. Н. Ч., да ѝ бъде възстановена собствеността върху земеделски земи в землището на [населено място], общ.П., в общ размер на 12,700 дка. С Решение № И917/02.08.2000 г. на Поземлена комисия [община] е възстановено правото на собственост на наследниците на Г. Н. Ч. в съществуващи (възстановими) стари реални граници на имот НИВА от 2,000 дка, втора категория, находящ се в държавен горски фонд (Д.) на Горни П. в местността „В. присое“ и е отказано право на възстановяване, поради попадане в границите на Държавно ловно стопанство „Искър“ на 1.НИВА от 2,000дка, втора категория, находяща се в Д. на Горни пасарел в местността „К.поток“; 2. НИВА от 1,000дка, втора категория, находяща се в Д. на Горни П. в местността „А. чукар“; 3. НИВА от 2,000дка, втора категория, находяща се в Д. на Горни П. в местността „П. поляна“; 4. НИВА от 3,700дка, първа категория, находяща се в Д. на Горни П. в местността „Мерите“; и 5. НИВА от 2,000дка, втора категория, находяща се в Д. на Горни П. в местността „Б. вода“ .

В съдебното решение, с което е отхвърлена жалбата, следва да е налице подробно описание на фактите, които е приел за установени съдът във връзка с издаването на този административен акт – как е започнало административното производство, с какво искане, какви аргументи и доказателства са представени пред административния орган, събирани ли са доказателства и какви, с какви мотиви е постановен отказа. В допълнение следва да се обсъдят доказателствата, представени пред съда и фактите, които са приети за установени въз основа на тях.

В обжалваното решение по същество липсват каквито и да е било фактически установявания. Напълно неясно е какво е приел за установено съдът, въз основа на какви доказателства, както и какви доказателства са представени пред него и дали

същите са кредитирани. В съдебното решение е посочено, че жалбата е допустима като подадена от страна с правен интерес да обжалва оспорения акт и в законния срок, но дори и за тези обстоятелства не са изложени каквито и да е било фактически установявания, доколкото не е посочена връзката на жалбоподателите с обжалвания отказ.

На следващо място, в решението са възпроизведени текстове на разпоредби на ЗСПЗЗ, както и на чл. 168 АПК, и се сочи, че съдът трябва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания на чл. 146 от АПК. Реално, в обжалваното съдебно решение не е налице обсъждане на нито едно от основанията, които съдът сам е посочил, че следва да обсъди. Не се сочи, дали административният акт е издаден от компетентен орган, дали е спазена установената форма, дали при издаването на акта са допустнати нарушения на административно производствените правила. Изложени са аргументи единствено по отношение на заключението на вещото лице.

При тези данни касационният състав намира за основателни доводите в жалбата, че решението на първоинстанционният съд е немотивирано.

Съгласно чл. 220 от АПК, съдът, когато действа като касационна инстанция, преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение. В конкретния случай не са налице никакви фактически установявания в обжалваното решение, което води до пълна невъзможност за установяване на волята на съда и до неизясненост на делото. Недопустимо е касационната инстанция да замести изцяло първоинстанционния съд и да изложи фактическите основания по делото, доколкото това влиза в противоречие с принципите на касационната проверка, изрично уредени в посочената разпоредба.

Ето защо единствената възможност на касационния състав е да отмени обжалваното решение, като неправилно – постановено при съществени процесуални нарушения и върне делото за ново разглеждане на друг състав.

При новото разглеждане на делото в съдебното решение следва да се обсъдят всички относими към предмета му факти и доказателствата, събрани в административното и съденото производство, които ги установяват като на тази база да се изложат конкретни правни доводи по прилагане на закона, като се отговори на доводите в жалбата.

При този изход на делото, съдът не следва да се произнася по исканията за разноси, който въпрос следва да се реши при новото разглеждане на делото.

По изложените съображения и на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 20101313/24.08.2023 г., постановено по гр. дело № 45515/2018 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), ГО, 127 състав.

Връща делото за ново разглеждане от друг състав на съда.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

